

ligheden af dens videre Fuldførelse, kan jeg henvise til, hvad den høitærede Indenrigsminister for et Dieblil siden yttrede; er der først givet Concession til det sjællandske Jernbaneselskab til at anlægge en Bane til Bordingborg, saa vil den neppe blive forsat over Derne, saalænge dette Selskab har Concessionen. Hvad dernæst angaaer de locale Interesser her i Sjælland — og jeg kan, som bemærket, hvis Banen ikke forstattes længere end til Bordingborg, ikke betragte den hele Sydbane som Andet end en Localbane —, irøer jeg, at det er tydeligt godtgjort idag, at en østsjællandsk Bane, som vil optage Rjøge By, som er saameget omtalt, med dens Opland Faxe og Stevns Herreder, i local Henseende vilde være betydeligt at foretrække for en Bane fra Ringsted over Næstved til Bordingborg, thi jeg er overbevist om — og dette vil jeg bemærke til det ærede Medlem, som nu lige havde Ordet (Nee) —, at, enten Banen kommer til at gaae fra Ringsted eller Borup, eller den kommer til at gaae fra Taastrup over Rjøge, vil den alligevel komme ned til Næstved. Men der er endnu et Hensyn at tage, nemlig, om det, naar vi tænke os Banen forsat over Lolland og Falster, vil være den rigtigste Bane at bygge, om det ogsaa uden Hensyn til de locale Interesser vil være rigtigt at lade denne Bane udgaae fra Ringsted eller Borup, om Ringsted altsaa for Fremtiden bør betragtes som Knudepunktet for vore Baner her i Sjælland. Hvis ærede Medlemmer have fulgt Forhandlingerne i det andet Thing, vil det være dem bekjendt, at der er yttret stærk Tvivl i saa Henseende, og naar man seer paa Landfortet, synes det virkelig ogsaa naturligt og sandsynligt, at hvis man vil tænke sig en fremtidig Bane Nord paa til Kallundborg — jeg har allerede iforveien udviklet, at jeg finder det naturligt og rigtigt, at Banen kommer til at gaae fra Taastrup eller Roeskilde Syd paa, — saa bør den gaae fra Roeskilde over Holbæk til Kallundborg. Ganste vist kan der herimod indvendes, at man ved at vælge Ringsted opnaaer, at man baade nordfra og sydfra er lige nær baade Korsør og Kjøbenhavn, men indtil Vibere er Kjøbenhavn dog det vigtigste Punkt, og kommer man engang saa vidt, hvis man nogenstunde kommer dertil, at man kan

faae en Bane sydpaa fra Kjøbenhavn til Bordingborg og en anden over Roeskilde, Holbæk og Kallundborg; saa vil Slutstenen paa Bygningen, nemlig en mindre Bane fra Næstved til Slagelse, og en dito fra Slagelse til Kallundborg, neppe længe lade vente paa sig. Jeg kan altsaa, selv om jeg ikke tager Hensyn til de reente locale Interesser, ikke troe Andet, end at man paa en uheldig Maade præjubicerer Spørgsmaalet ved at vælge den i Lovforslaget foreslaaede Bane. Jeg troer, at jeg, forrige Gang jeg havde Ordet, har antydet de Udbringingsforslag, jeg kunde tænke mig at stille, og skal derfor ikke videre gaae ind derpaa. Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at der maa blive nedsat et Udvalg i denne Sag, som kan tage Spørgsmaalet under en almindelig og omhyggelig Overveielse.

Sage: Jeg vil nødig sige den ærede Indenrigsminister noget Ubehageligt, men jeg kan ikke nægte, at jeg maa samstemme i de Udtalelser, der ere fremkomne om, at han ikke har fremmet denne Sag ved den Maade, hvorpaa han har taget den. Det maa jo ganste staae til ham, hvorledes han vil behandle en Sag, han selv forelægger; men det kan ikke nægtes, at det ikke er at støtte Sagen, naar han med megen Styrke fremhæver, at det vil fjerne Udsigterne til at faae en falsterf.-lollandsk Bane at give denne Concession til en sydsjællandsk Bane. Det maa være den ærede Minister klart, at mange Medlemmer ville paavirktes af en saadan Udtalelse fra hans Side, og jeg maa tilstaae, at denne Udtalelse forbausede mig i allerhøieste Grad. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes det er muligt at opstille en Sætning af den Natur, medmindre man endnu lever i Illusioner, som jeg troede vare svundne. Ministerens Opræden maa staae i Forbindelse med Tanken om at gaae over Lolland, skabe en Havn der, lade en Dampfærge gaae til en Havn, der skulde staae, paa Fehmern og saa fortsætte fra Fehmern over Holsteen til Altona. Nu troede jeg dog virkelig, at vi, ifølge Ansøelser, der beles af Sagkyndige — jeg har slet ikke villet omtale det før — vare komne saa vidt, at det var erkjendt, at selv om Broanlægene, der høre til Planen, ere udførlige,